Lova cântă pentru Majken

Mama și tata

Această carte aparține:

_____

Bun venit la această carte-exemplu! Este realizată exact așa cum va fi și cartea ta, din fotografiile și alegerile arătate alături, și îți arată cum poate arăta o poveste de la Saga pentru tine. Răsfoiește, citește și imaginează-ți copilul ca eroul propriei sale povești.

Este seara dinaintea Luciei. Mâine, Lova va merge prima în procesiunea de Lucia de acasă, cu coronița de lumini pe cap. Acum stă pe covorul din sufragerie, într-o rochie albă cu panglică roșie. În fața ei, Majken stă pe perna ei galbenă. Doar pisica ascultă.

Lova trage aer în piept. Știe cântecul. Totuși, vocea îi iese ca o șoaptă mică-mică. „Cânt pentru Majken”, își spune ea. La picioarele ei, o șuviță lungă de beteală argintie de la coroniță lucește. Mustățile lui Majken tresar.

Lova își pune coronița de lumini pe cap. Cinci luminițe electrice se aprind cu o strălucire blândă. Un fir argintiu s-a agățat de margine, iar Lova încearcă să-l desprindă.

Majken vede cum firul tremură. Clipește. Se leagănă aproape ca o coadă de șoricel. Lova încearcă din nou primul vers, și mai încet decât înainte. „Cânt pentru Majken”, își spune ea. Atunci, o lăbuță vărgată țâșnește înainte. Iar în clipa următoare: fâșt!

Majken a prins beteala. Coronița de lumini vine după ea, până peste covor. Pisica aleargă atât de repede, încât cele cinci luminițe sar și clipesc.

„Coronița mea!” strigă Lova. Fuge după ea. Majken cotește în dormitor și dispare sub pat. Lova se oprește în ușă. Oare Majken a fugit ca să nu mai audă cântecelul acela mititel? De sub pat lucesc doi ochi verzi. Iar cele cinci luminițe clipesc mai înăuntru.

Sub pat miroase a praf, cuburi de lemn și un ciorap pierdut. Lova se întinde pe burtă și își strecoară mâna înăuntru. „Majken, vino acum. Aia nu e o căciuliță de pisică.”

Majken atinge firul argintiu. Lăbuță. Lăbuță. Lăbuță. Apoi se dă mai în spate cu coronița. Lova aude un foșnet, vede o coadă dispărând și mormăie: „Cânt pentru Majken.” Ar vrea să strige. Dar nu o face. Încă.

Deodată, Majken țâșnește de sub pat și sare pe raftul cu cărți. Aterizează chiar printre cărțile cu poze și coșul împletit.

„Nu și pe raftul cu cărți!” spune Lova. Își ia scăunelul și se urcă. Coronița de lumini stă strâmb peste urechile lui Majken. Pisica prinde iar beteala, lăbuță-lăbuță-lăbuță, de parcă ar avea o treabă foarte importantă. Lova aproape ajunge la ea. Atunci Majken sare jos pe partea cealaltă și o zbughește spre dulap.

În dulap miroase a lână, pelerină de ploaie și căciulița Lovei cu ciucure. Majken stă deasupra eșarfelor. Coronița de lumini i-a alunecat peste umeri, iar beteala e o jucărie perfectă.

„E rândul meu să port coronița”, spune Lova. O urmărește cu grijă printre umerașe. Majken se strecoară printre picioarele ei. Fără să se gândească, Lova cântă: „Majken, Majken, ieși acum!” Vocea îi ricoșează printre hainele de iarnă. Pisica se oprește o clipă, dar numai cât o clipire. Apoi țopăie afară, pe hol.

Ușa de la intrare este întredeschisă. Afară, treptele mici sunt albe de zăpadă proaspătă. Majken țopăie afară cu beteala și coronița de lumini.

„Așteaptă!” spune Lova. Tata stă chiar lângă ușă, în timp ce ea își îndeasă picioarele în cizmulițele ei mici. Apoi iese doar pe treapta de sus. Acolo stă Majken, cu coada încolăcită în jurul lăbuțelor. Lova cântă tare în aerul rece: „Majken, așteaptă-mă!”

Atunci se face liniște de tot. Majken rămâne așezată în mijlocul treptelor. Urechile îi stau îndreptate înainte. Coronița de lumini zace în zăpadă lângă ea.

Lova stă cu gura deschisă. A cântat tare. Chiar tare. Mai încearcă un vers, de data aceasta încet. Majken nu clipește. Ascultă. Lova ridică coronița de lumini din zăpadă și o ține strâns la burtică. Apoi începe să cânte până înapoi înăuntru.

Înapoi în casă, Lova șterge fulgii de zăpadă de pe coronița de lumini cu un prosop de bucătărie. Desprinde cu grijă beteala. Majken stă lângă scaun și privește, fără să miște nici măcar o lăbuță.

Pe masă miroase cald a chifle cu șofran și condimentat a turtă dulce. Lova ia o chiflă și se uită la pisică. „Când o să-mi fluture burtica mâine”, șoptește ea, „atunci cânt pentru Majken. Mai întâi înăuntrul capului.” Majken clipește încet.

În dimineața de Lucia, ferestrele sunt albastru-închis, deși dimineața e pe cale să vină. Lova își trage rochia albă peste cap și își leagă panglica roșie. Apoi își așază coronița de lumini. Cinci luminițe se aprind.

Majken stă pe banca din hol și urmărește fiecare mișcare. Lova nu exersează cu gura. Doar se gândește la cuvinte, calm și încet: Cânt pentru Majken. În bucătărie, chiflele cu șofran sunt deja puse pe masă. Acolo așteaptă procesiunea de Lucia.

Casa e liniștită, aproape ca și cum podeaua și ușile ar asculta și ele. Lova trece prin hol. Luminițele mici din coroniță strălucesc înaintea ei. Din bucătărie vine miros de cafea caldă, șofran și turtă dulce.

La ușă, picioarele Lovei ar vrea mai degrabă să rămână pe loc. Își amintește de cei doi ochi verzi de sub pat. Își amintește de lăbuța de pe raftul cu cărți, de eșarfele din dulap și de zăpada de pe trepte. Cânt pentru Majken, își spune ea în gând. Apoi intră.

Lova deschide gura. Mai întâi vine o notă. Apoi încă una. Apoi vin cuvintele, limpezi și calde, și umplu bucătăria până la fereastră.

Majken stă pe pervaz. Acum nu mai are beteală în lăbuțe. Doar urechile îndreptate înainte și ochii ațintiți asupra Lovei. Afară, zăpada scânteiază ușor. Înăuntru miroase a chifle cu șofran, iar cele cinci luminițe strălucesc deasupra părului Lovei. Cântecul continuă, vers după vers.

Când ultima notă mai plutește în aer, se face liniște pentru o clipă. Lova se uită spre fereastră. Majken își înclină capul într-o parte, exact ca pe treptele cu zăpadă.

Lova zâmbește către cel mai bun public al ei. „Încă o dată?” Majken ridică lăbuța și atinge ușor geamul. Cele cinci luminițe ale coroniței sclipesc lângă ele în sticla ferestrei.

Lova cântă pentru Majken

Lova va merge prima în procesiunea de Lucia de acasă, dar cântecul ei e doar o șoaptă. Când Majken fuge cu coronița de lumini, Lova găsește un cântec care o poate urma din dormitor până la fereastra înghețată.

ro-ro.sagatilldig.se